

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2012-03-19

Närvarande: F.d. justitieråden Marianne Eliason och Peter Kindlund samt justitierådet Kerstin Calissendorff.

Införande av ett pricksystem på fiskets område

Enligt en lagrådsremiss den 8 mars 2012 (Landsbyggsdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i fiskelagen (1993:787).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Marika Pock.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

21 §

I andra stycket finns i dag ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om krav på särskilt tillstånd för användning av fartyg för yrkesmässigt fiske.

Regeringen har i 2 kap. 20 § första stycket förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen bemyndigat Havs- och vattenmyndigheten (tidigare Fiskeriverket) att meddela föreskrifter om krav på särskilt tillstånd för användning av fartyg för yrkesmässigt fiske.

I Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:25) om resurstillträde och kontroll på fiskets område har bemyndigandet utnyttjats. Av föreskrifterna framgår att det finns flera olika sorters tillstånd, fartygstillstånd (3 kap. 1 §), särskilt fartygstillstånd (3 a kap. 1 §) och kompletterande fartygstillstånd (4 kap.). Vad de olika tillstånden innebär och förutsättningarna för att erhålla dem regleras i föreskrifterna.

Bemyndigandet i den nu aktuella paragrafen i fiskelagen föreslås i remissen ändrat på så sätt att det ska avse rätt att meddela föreskrifter om krav på fartygstillstånd, särskilt fartygstillstånd och annat särskilt tillstånd. Det är uppenbart att vad som åsyftas är de tillstånd som Fiskeriverket med stöd av det nu befintliga bemyndigandet i paragrafen reglerat. Innebörden av de olika tillstånden framgår dock inte av fiskelagen.

I de följande paragrafer som föreslås införda i fiskelagen ges materiella föreskrifter som riktar sig till en innehavare av ett fartygstillstånd, särskilt fartygstillstånd, sådant tillstånd som avses i 21 § osv. (se 51, 52 och 55–58 §§). Regleringen i paragraferna förutsätter alltså att myndigheten kommer att utnyttja bemyndigandet på ett visst för lagstiftaren på förhand känt sätt.

Man kan enligt Lagrådets mening inte i ett bemyndigande använda sig av begrepp som får ett innehåll först i de föreskrifter där bemyndigandet utnyttjas. Det är inte heller möjligt att i lagen ha en materiell

reglering som förutsätter att ett bemyndigande utnyttjas för att besluta föreskrifter med ett visst innehåll. Ska begreppen användas i lagen måste de i vart fall huvudsakligen definieras i den.

Hur en sådan bestämmelse ska utformas bör övervägas i det fortsatta beredningsarbetet.

52 §

Systemet med tilldelning av prickar vid allvarliga brott eller överträdelser av det slag som framgår av p. 2 i bestämmelsen är inte tänkt att omfatta dessa brott och överträdelser oberoende av var och i vilket sammanhang de begås.

Enligt artikel 92.1 i kontrollförordningen ska prickar tilldelas vid överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Med bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken avses gemenskapslagstiftning om bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser. Av lagrådsremissen framgår att flertalet svenska bestämmelser som reglerar yrkesmässigt fiske i havet kan anses falla in under begreppet. Eftersom den gemensamma fiskeripolitiken, enligt nu gällande bestämmelser, endast omfattar fiske i havet ska pricksystemet inte gälla vid allvarliga brott eller överträdelser som begås i samband med fiske i sötvattensområden.

I p. 4 har tillämpningsområdet för bestämmelsen därför begränsats genom att där anges att brottet eller överträdelserna ska ha skett på havet för att prickar ska kunna tilldelas. Det görs således en geografisk avgränsning av tillämpningsområdet hänförlig till platsen för gärningen. Denna avgränsning är emellertid inte ändamålsenlig med hänsyn till att flera av de slag av överträdelser och brott som avses bli omfattade av pricksystemet till sin natur är av sådant slag att de

snarare, eller i vart fall lika gärna, sker på land (se t.ex. artikel 3.1 b) i IUU-förordningen om underlåtenhet att fullgöra skyldighet att rapportera fångst och f) om förfalskning av registrerings- eller identitetsuppgifter).

En möjlighet är att p. 4 ersätts med ett nytt stycke av vilket framgår att bestämmelsen inte ska tillämpas vid sådana brott eller överträdelser som ägt rum uteslutande vid fiske i sötvattensområden, i anslutning till sådant fiske eller vid brott eller överträdelse uteslutande sammanhängande med sådant fiske.

53 §

De synpunkter som Lagrådet fört fram i 52 § aktualiseras även i denna paragraf.